

TEXT II

1 “El bon sentit és la cosa més ben repartida del món, ja que tothom pensa estar-ne tan ben proveït que
2 fins aquells qui són més difícils d’aconterar en qualsevol altra cosa no acostumen a desitjar-ne més
3 del que tenen. En la qual cosa no és versemblant que tothom s’enganyi, sinó que més aviat vol dir que
4 el poder de judicar bé i de distingir el ver del fals –que és pròpiament el que anomenem bon sentit o
5 raó– és per naturalesa igual en tots els homes, i que, per tant, la diversitat de les nostres opinions no
6 ve pas del fet que els uns siguin més racionals que els altres, sinó solament del fet que dirigim els
7 nostres pensaments per vies diverses i no considerem les mateixes coses. Perquè no n’hi ha prou de
8 tenir l’esperit bo, sinó que el principal és aplicar-lo bé. Les ànimes més grans són capaces tant dels
9 més grans vicis com de les més grans virtuts, i els qui caminen ni que sigui molt lentament poden
10 avançar molt més, si segueixen sempre el camí dret, que no pas els qui corren però se n’allunyen.”

R. DESCARTES, *Discurs del mètode I* (trad. de P. L. Font)

QÜESTIONS:

- 1.- Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l’estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l’autor.
- 2.- Definix el terme “**bon sentit o raó**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l’autor.
- 3.- Redacció: **Concepte de substància en Descartes i els seus tipus.**
- 4.- Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l’autor del text que jutges important en algun d’aquests sentits: per la seua relació amb el d’altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l’autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXTO II

1 “El buen sentido es la cosa mejor repartida del mundo, pues cada cual piensa que posee tan buena
2 provisión de él, que aun los más descontentadizos respecto a cualquier otra cosa no suelen apetecer
3 más del que ya tienen. En lo cual no es verosímil que todos se engañen, sino que más bien esto
4 demuestra que la facultad de juzgar y distinguir lo verdadero de lo falso, que es propiamente lo que
5 llamamos buen sentido o razón, es naturalmente igual en todos los hombres; y, por lo tanto, que la
6 diversidad de nuestras opiniones no proviene de que unos sean más razonables que otros, sino tan solo
7 de que dirigimos nuestros pensamientos por derroteros diferentes y no consideramos las mismas
8 cosas. No basta, en efecto, tener el ingenio bueno; lo principal es aplicarlo bien. Las almas más
9 grandes son capaces de los mayores vicios, como de las mayores virtudes; y los que andan muy
10 despacio pueden llegar mucho más lejos, si van siempre por el camino recto, que los que corren, pero
11 se apartan de él.”

R. DESCARTES, *Discurso del método I* (trad. de M. García Morente)

CUESTIONES:

- 1.- Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2.- Define el término “**buen sentido o razón**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con el conocimiento que tengas de la filosofía del autor.
- 3.- Redacción: **Concepto de sustancia en Descartes y sus tipos.**
- 4.- Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con el de otros filósofos, con hechos históricos relevantes (especialmente si son contemporáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.